

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Meca Srl

Strona pozwana: Comune di Napoli

przy udziale: Sirio Srl

Sentencja

Artykuł 57 ust. 4 lit. c) i g) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylającej dyrektywę 2004/18/WE, należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, na mocy którego wniesienie sądowego środka zaskarżenia na decyzję o wypowiedzeniu umowy w sprawie zamówienia publicznego podjętą przez instytucję zamawiającą z powodu znaczących nieprawidłowości, do których doszło w czasie wykonywania tej umowy, uniemożliwia dokonanie przez instytucję zamawiającą, która organizuje nowy przetarg, jakiegokolwiek oceny, na etapie selekcji oferentów, w zakresie rzetelności wykonawcy, którego dotyczyło to wypowiedzenie.

(¹) Dz.U. C 142 z 23.4.2018.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 20 czerwca 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado Contencioso-Administrativo no 1 de Pamplona — Hiszpania) — Daniel Ustariz Aróstegui/Departamento de Educación del Gobierno de Navarra

(Sprawa C-72/18) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Polityka społeczna — Dyrektywa 1999/70/WE — Porozumienie ramowe w sprawie pracy na czas określony zawarte przez UNICE, CEEP oraz ETUC — Klauzula 4 pkt 1 — Zasada niedyskryminacji — Publiczny sektor szkolnictwa — Uregulowanie krajowe przyznające dodatek do wynagrodzenia jedynie nauczycielom zatrudnionym w ramach stosunku pracy na czas nieokreślony jako urzędnicy mianowani — Wykluczenie nauczycieli będących pracownikami kontraktowymi zatrudnionymi w systemie administracyjnym na czas określony — Pojęcie „powodów o charakterze obiektywnym” — Swoiste cechy statusu urzędnika mianowanego)

(2019/C 270/11)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado Contencioso-Administrativo n° 1 de Pamplona

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Daniel Ustariz Aróstegui

Strona pozwana: Departamento de Educación del Gobierno de Navarra

Sentencja

Klauzulę 4 pkt 1 Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego w dniu 18 marca 1999 r., stanowiącego załącznik do dyrektywy Rady 1999/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącej Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC), należy interpretować w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, takiemu jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, które zastrzega przysługiwanie dodatku do wynagrodzenia nauczycielom zatrudnionym w ramach stosunku pracy na czas nieokreślony w charakterze urzędników mianowanych, z wyłączeniem w szczególności nauczycieli będących pracownikami kontraktowymi zatrudnionymi w systemie administracyjnym na czas określony, jeśli ukończenie pewnego okresu służby stanowi jedyny warunek przyznania wspomnianego dodatku.

(¹) Dz. U. C 161 z 7.5.2018.

**Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 20 czerwca 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie
prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo — Hiszpania) — Línea Directa Aseguradora SA/Segurcaixa
Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros**

(Sprawa C-100/18) (¹)

**(Odesłanie prejudycjalne — Ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem
pojazdów mechanicznych — Dyrektywa 2009/103/WE — Artykuł 3 akapit pierwszy — Pojęcie „ruchu
pojazdów” — Szkoda materialna wyrządzona w nieruchomości przez pożar pojazdu zaparkowanego w prywatnym
garażu tej nieruchomości — Pokrycie przez obowiązkowe ubezpieczenie)**

(2019/C 270/12)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Supremo

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Línea Directa Aseguradora SA

Strona przeciwna: Segurcaixa Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros

Sentencja

Artykuł 3 akapit pierwszy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/103/WE z dnia 16 września 2009 r. w sprawie ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych i egzekwowania obowiązku ubezpieczania od takiej odpowiedzialności należy interpretować w ten sposób, że pojęciem „ruchu pojazdów”, o którym mowa w tym przepisie, jest objęta sytuacja, taka jak omawiana w postępowaniu głównym, w której pojazd zaparkowany w prywatnym garażu nieruchomości, używany zgodnie z jego funkcją środka transportu, zapalił się, wywołując pożar, który znajduje swe źródło w instalacji elektrycznej tego pojazdu i który spowodował szkody w tej nieruchomości, nawet wówczas, gdy wspomniany pojazd nie przemieszczał się od ponad 24 godzin przed wybuchem pożaru.

(¹) Dz.U. C 161 z 7.5.2018.